

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

ALICE IN WONDERLAND

Een toneelspel in twee bedrijven
voor kinderen

door

Paul Dom

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr.2205

PERSONAGES

Het stuk wordt gespeeld door minimum 5 acteurs. Elke acteur, behalve titelrol Alice, neemt hierbij een vijftal rollen voor zijn rekening. Indien er meer acteurs mogelijk zijn, kan het aantal personages per acteur verminderd worden. Het stuk kan eventueel ook door kinderen gespeeld worden.

Alice
Tante Lien
De vlinder
Pedro, het konijn
Dodo, een vogel
Gaaiepaap, een vogel
Adelmus, een vogel
Gus, de rups
De hoedenmaker
De maarthaas
De slaapmuis
De vislakei
De hartenkoningin
Pieree, de kat
De vlinder
Hertentwee
Hartendrie
Hartenvier
Hartenvijf
Hartentien, de officier
Jan, de tuinman
Lollie, de soepschildpad
Tweedledee
Tweedledum

DECOR

Het decor bestaat uit : een zetstuk met een boom dat voor het doek staat en een fonddoek met een wolkenlandschap waarin een gedeelte als schuif kan omhooggetrokken worden. In het tweede gedeelte wordt nog de haag met hartenmotief voor het fonddoek geplaatst.

De meeste delen zijn rollend : panelen op wagentjes of stukken op wieltjes.

1. de drie bergtoppen :panelen op wagentjes die uit-schuiven
2. de rollende appel waaruit Gus kruipt
3. de rollende tafel van de theescène
4. het tuinhek met wachthuisjes : panelen op wagentjes met panelen die dichtdraaien
5. de tuinslak e.a. bij Tweedledee en Tweedledum : panelen op wagentjes met beweeglijke onderdelen
6. de rollende kooi van Pedro
7. het paleis van de hartenkoningin dat op een wagentje door de opening in het fonddoek naar voren wordt geduwd

Kleinere zetstukjes zijn bv. de rozenstruik, een boompje, het onderstel van de theepot.

Speelduur

Met een pauze van 20 minuten inbegrepen duurt de voorstelling ongeveer 2 uur.

*E E R S T E B E D R I J F***Scène 1**

Alice, Tante Lien

(Het doek is gesloten. Voor het doek jardin staat een boom met een grasperkje erbij. Tante Lien met picknickmand komt op door de zaal, gevolgd door Alice. Alice is ongeveer 10 jaar oud. Tante Lien houdt ontzettend veel van haar nichtje, vooral van het speelse en vrolijke in haar. Tante Lien zelf ziet er lief en zacht uit. Vriendelijk gezicht, zachte gebaren.)

ALICE : Tante Lien, wacht op me. Ik zie iets wat jij niet ziet!

TANTE : *(Lachend)* Alice, meisje, begin je weer met je spelletje? Goed, geef me maar de eerste letter, ik zal raden.

ALICE : Een K.

TANTE : *(Heel nadenkend)* Jij ziet iets wat ik niet zie en het begint met een K? Kanaries misschien? Nee, die zitten hier niet. En koeien ook niet. Ik geef het op.

ALICE : KINDEREN!

TANTE : Verdraaid ja, het zit hier vol met kinderen. Heb jij die uitgenodigd?

ALICE : Ja! Ik dacht: ik verjaar vandaag, dus nodig ik al m'n vriendjes uit op een reuzepicknick.

TANTE : Een geweldig idee. Hebben jullie Alice een gelukkige verjaardag gewenst? Nee? Ik tel tot drie en roepen jullie dan allemaal mee: gelukkige verjaardag! Ja? Eén, twee, drie...

ALLEN : Gelukkige verjaardag!

TANTE : Hip, hip ,hip...

ALLEN : Hoera!

ALICE : Dank je wel, jullie maken me wat verlegen. Weet je, tante, ik vind verjaardagen erg tof. En weet je waarom? Dan krijg ik alles wat ik wil.

Liedje 1: Ik krijg het allemaal voor mijn verjaardag.

Een pop, een hond, een speelgoedtrein,
ik krijg het allemaal voor m'n verjaardag.
Een bal, een tol, een feestfestijn,
ik krijg het allemaal voor m'n verjaardag.

Een auto, een fiets, ik kies het maar uit.
Een springtouw, wat knikkers, gitaar of een fluit,
een hond om te knuffelen, een vis, een kat,
ik krijg, ik krijg het toch voor mijn verjaardag.

ALICE : Tante Lien, ik zie iets wat jij niet ziet en het begint met een B. *(Ze laat de kinderen meeraden.)* Een boom, tante.

TANTE : Laten we onder die boom gaan zitten. Het is er koel en de zon is zo warm.

ALICE : Mag nu de picknickmand open?

TANTE : Ga je gang.

(Alice haalt een enorme taart uit de kleine mand.)

ALICE : Een taart! Maar hoe kan dat nu, tante, zo'n grote taart in zo'n kleine mand?!

TANTE : Dat is mijn geheim, lieve Alice. Kom, die is voor later. Ik zet ze uit de zon. *(Tante zet de taart weg, ergens achter de boom.)*

ALICE : Ach nee, en u hebt ook nog m'n lievelingszuurtjes meegenomen. *(Ze steekt ze in haar schort.)* Wat bent U toch een schat! *(Ze geeft tante Lien een klapzoen.)*

TANTE : 't Is al goed, gekke meid. Help je me even alles

1

uitpakken?

SAMEN : Plooi het kleedje netjes open

Leg het keurig op het gras

Eerst zet je de borden

Dan het kopje of een glas

ALICE : Geef mij maar een kopje!

TANTE : Ik wil er ook een!

SAMEN : Messen aan de rechterkant

Vorken aan de linkerkant

Ook servetten heb ik mee

En de suiker voor de thee...

TANTE : En de wat?

ALICE : En de suiker voor de thee!

TANTE : Lieve help, wat dom van me. Helemaal vergeten!

ALICE : De suiker?

TANTE : Nee, de thee! Die ga ik thuis even halen. Lees

jij ondertussen in je boek, Alice. En geen gekkigheid uithalen, meisje lief. *(Tot de zaal)* En jullie ook niet. Dag Alice, dag kinderen.

ALICE : Dag, tante Lien. *(Ze geeuwt.)* Wat is het lekker warm zeg. Ik zou zo in slaap vallen. En dan ben ik nog net een heel saai boek aan het lezen. Er staan helemaal geen prentjes in. Een heerlijk weertje. Waar was ik ook weer? *(Ze bladert even in het boek, leest even, valt in slaap.)*

Scène 2

Alice, Pedro het konijn

(Pedro komt van achter de boom te voorschijn. Hij komt bang dichterbij.)

PEDRO : Wie ben jij? Ik schrok me bijna een worteltje toen jullie hier kwamen zitten. Oei, ze beweegt niet meer

1

en ze praat niet. (*Dicherbij*) Haar ogen zijn toe. Wat een lief gezicht! Wat een mooi kleed! Wat zou er met haar gebeurd zijn? Is ze flauw gevallen? (*Schrikt*) Ze is misschien dood! Wat zeggen jullie?

Ze slaapt! Oh, gelukkig ze slaapt maar. Waarom ziet ze me dan niet? Ik ben een droomkonijn. Oh, ik weet het: ze slaapt wel, maar ze droomt niet. Oh, wat jammer. Als ze droomde, zou ze me zien. Ik wou zo graag dat ze mij zag. Ik weet wat: we zingen een toverliedje voor haar. Even mijn boekje nemen. "Liedje voor kinderen die slapen zonder dromen."

Liedje 2: Naar dromenland.

Slaap je wel, maar droom je niet
zing dan vlug dit toverlied
vlieg met mij naar dromenland
geef elkaar een hand.

Door de wolken naar omhoog
kom je bij de regenboog
vogels fluiten er in koor:
welkom in wonderland, (*gesproken*) allemaal
welkom in wonderland, (*gesproken*) nog een keer
welkom in wonderland, (*gesproken*) heel stil
welkom in wonderland, (*gesproken*) heel luid
WELKOM IN WONDERLAND!

ALICE : (*Wordt wakker*) Hé, waar ben ik?

PEDRO : Welkom in wonderland. Ik ben Pedro, wie ben jij?

ALICE : Mijn naam is Alice, meneer Pedro.

PEDRO : En wat kom jij hier doen, lieve Alice?

ALICE : Wel, tante Lien heeft me meegenomen op een picknick.
Vandaag is het mijn verjaardag en...

PEDRO : (*Heel angstig*) Wat zeg je? Verjaardag?

(*Hij kijkt even op z'n horloge*) Lieve hemel, ik kom te

1

laat, ik kom te laat!!! *(Het konijn holt weg)*

ALICE : Hé, Pedro, waar ben je nu? Waarom kom jij te laat? Is hij langs hier verdwenen? Zou ik ook eens gaan kijken? Ja? Goed! Eén, twee...

(Ze stapt door het doek. Muziek, gedempt licht. Het doek gaat op. Landschap in het duister gehuld. Er hangt een lang trekkoord.)

ALICE : Oh, wat is het hier mooi! Zo sprookjesachtig! Wat een rare koord hangt er hier. Zou ik eraan durven trekken? Ja? *(Ze trekt aan het koord. Het licht gaat op in Wonderland.)*

Scène 3

Alice, de vogels : Dodo, Gaaiepaap en Adelmus

(Een blauwe fond met regenboog. Tegen de fond cour drie bergtoppen met gezichten van oude mannen. Over de scène verspreid liggen enkele wolkjes in mousse.)

DODO : *(Wordt wakker van het licht en verschijnt)* Wie heeft er jandorie het licht aangedaan, jandorie!

ALICE : Ik, jandorie!

DODO : Ik heet niet jandorie, ik heet Dodo. En als je niet vlug dat licht weer uitdoet, schiet ik je neer, jandorie!

ALICE : Met dat waterpistool?

DODO : Hoe weet jij dat dat een waterpistool is, jandorie?

ALICE : Ik heet ook niet jandorie, ik heet Alice. En ik weet dat dat een waterpistool is omdat mijn broertje Tim er ook zo een heeft en mij daarmee nat spuit, jandorie.

DODO : *(Komt dichterbij, vertrouwelijk)* Zeg jij ook altijd

1

jandorie, jandorie?

ALICE : Nee, maar ik vind het niet erg als jij het doet.

DODO : O, dank je, heb je geen zin in een wedstrijd, jandorie?

ALICE : Een wedstrijd, natuurlijk, jandorie!

DODO : *(Fluit op z'n vingers)* Mijn vrienden en ik houden altijd wedstrijden.

(Gaaiepaap en Adelmus komen tevoorschijn van achter de bergtoppen)

GAAI : Wat is er?

DODO : We gaan een wedstrijd spelen met Alice, Gaaiepaap! Kom, Adelmus.

GAAI : O ja? Geweldig! Ha, die Alice!

ADEL : Haha, die Alice!

GAAI : Weet je, ik heb bijvoorbeeld een schitterend idee. Ik ga bijvoorbeeld hier staan, en jullie zitten bijvoorbeeld daar. En ik beeld bijvoorbeeld een dier uit.

ADEL : *(Tot Alice)* Het is een koe.

GAAI : En diegene die bijvoorbeeld kan raden wat ik uitbeeld, mag daarna hier komen staan en zelf iets uitbeelden. *(Hij begint iets waanzinnig uit te beelden)*

ADEL : *(Tot Alice)* Het is een koe. Het geeft niet wat hij doet of hoe: het is een koe.

GAAI : *(Houdt op met uitbeelden)* Wat is het?

ALICE : *(Voorzichtig)* Ik zou het niet weten.

DODO : *(Geërgerd tot Alice)* Het is een koe!

ALICE : *(Probeert)* Een koe?

GAAI : *(Woedend)* Ze hebben het je voorgezegd, dat is niet eerlijk.

ADEL : *(Neemt nu het initiatief.)* Alice, wat zou je ervan denken, als ik nu eens hier ging staan en jullie gingen daar zitten, en ik zou dan hier beginnen...

1

(Hij vocaliseert)

GAAI : Nee, jij gaat niet beginnen met zingen! Geen zangwedstrijd!

DODO : *(Tot Alice)* Hij zingt vreselijk vals.

ADEL : Wat voor wedstrijd dan wel?

GAAI : *(Hoopvol)* Zoals altijd?

ADEL : *(Idem)* Ja, zoals altijd?

DODO : Goed, zoals altijd, jandorie.

SAMEN : Wolkje werpen, wolkje werpen, wolkje werpen!

ALICE : Wat?

DODO : *(Terwijl de anderen vreugdevol wolkjes verzamelen)*
Wolkje werpen. Iedereen krijgt een wolkje en moet proberen het naast een bergtop te gooien. Over een bergtop is verloren, maar naast een bergtop is gewonnen. Alice, jij mag beginnen.

GAAI : Ga hier staan, Alice.

ADEL : En, Alice, probeer zover mogelijk ernaast te gooien.

(Muziek. Alice werpt ernaast.)

DIEREN : Bravo! Alice! Bravo!

(Dan komen de dieren aan de beurt. De één neemt een rare aanloop, de ander concentreert zich krankzinnig, de derde doet eigenaardige spieroefeningen. Alledrie gooien ze ernaast. Einde van het spel en einde muziek)

GAAI : En, wie heeft er nu gewonnen?

DODO : Ik, jandorie, ik gooide er ver naast.

ADEL : Ik toch ook, jandorie.

DODO : Ik heet niet jandorie, ik heet...

GAAI : *(Onderbreekt)* Iedereen heeft toch gezien dat ik gewonnen heb!

DODO : Jij, jandorie? Jij bent een stom stuk pluimvee.

ADEL : *(Zelfde intonatie als Dodo)* Ja, een stom stuk pluimvee.

1

DODO : *(Tot Adelmus)* Hou jij je bek, mislukte kip.

ADEL : Wat? Onnozele leghaan, jandorie!

DODO : Ik heet niet jandorie, ik heet jandorie...

(Er ontstaat een klein gevecht)

ADEL : Dada Dodo!

GAAI : Hela zandblazer!

DODO : Hela putgraver!

ADEL : Stofzuiger!

ALICE : Hou op! Hou asjeblief op! Iedereen heeft gewonnen!

DIEREN : Iedereen?

ALICE : Iedereen. Iedereen heeft ernaast gegooid: dus iedereen heeft gewonnen.

DODO : Dan krijgt iedereen een prijs, jandorie!

DIEREN : Iedereen krijgt een prijs, iedereen krijgt een prijs, iedereen krijgt een prijs!

GAAI : Maar wie gaat er voor de prijzen zorgen?

DODO : Zij, jandorie!

ALICE : Ik, wel eh...

SAMEN : *(Naar haar toe en achter haar aanzittend)* Prijzen! Prijzen! Prijzen!

ALICE : *(Stopt hen)* Ik... heb nog een zakje met zuurtjes. Jullie krijgen allemaal een zuurtje van me. *(Ze deelt ze uit)*

DODO : Jandorie, wat zuur.

GAAI : Mijn tanden plakken aan elkaar.

ADEL : Ik proef niks.

GAAI : Van wie krijgt Alice haar prijs?

DODO : Alice?

ADEL : Ja, zij heeft toch ook gewonnen!

DODO : Mmm. Jandorie. Alice, wat heb je nog in je schortzak?

ALICE : Laat eens kijken... een vingerhoed.

DODO : Geef maar hier.

ALICE : Maar...

1

(De drie maken een rondje en gaan plechtig op een rij staan)

DODO : *(Tot de zaal)* Mag ik iedereen vragen recht te willen staan asjeblief voor dit plechtig moment. *(Als iedereen rechtstaat, zet hij een stap naar voren, buigt sierlijk, neemt een denkbeeldige hoed af. Met plechtige stem)* Geachte juffrouw Alice, hierbij schenken Adelmus, Gaaiepaap en Dodo in aanwezigheid van ons geacht publiek U heel plechtig een mooie prijs. Het is een sierlijke vingerhoed.

(Alice neemt de vingerhoed in ontvangst, maakt een révérence, en ze doet de vingerhoed zo plechtig mogelijk aan haar vinger. Adelmus begint te applaudisseren, de anderen volgen)

GAAI : *(Lachend)* En zonder één keer jandorie te zeggen, Dodo!

DODO : Echt waar? Joepie! Ik heb het afgeleerd.

ADEL : Gelukkig.

ALICE : Weet je, ik heb deze vingerhoed ooit eens verloren. Dat was eigenlijk de schuld van Dina.

DIEREN : Wie is Dina?

ALICE : Dina, dat is onze kat.

GAAI : Een kat? *(Hij maakt zich uit de voeten)*

ALICE : *(Eerder voor zichzelf)* Ja, Dina is mijn lievelingsdier. Ze kan heel goed muizen vangen. En ook vogeltjes. Als Dina achter een vogel aanzit, krijgt ze die altijd te pakken. *(Adelmus springt bevend in de armen van Dodo)* Ze kijkt eerst naar het vogeltje, kwispelt met haar staartje en hop, ze heeft het gevangen. *(Tot Adelmus)* Wat heb je?

DODO : *(Met bevende stem)* 't Is hoog tijd dat Adelmus naar bed gaat.

ADEL : Ik heb een beetje kou.

DIEREN : Dag Marjoleine!

ALICE : Hé, waarom lopen jullie weg? *(Ze loopt hen achterna)*
 Dodo? Gaaiepaap? Adelmus? *(Ze kijkt achter de bergtoppen)* Ze zijn verdwenen.

Scène 4

Alice

Alice alleen op de voorscène

ALICE : Waarom zeggen ze nu ineens Marjoleine tegen mij? Hoe raar! Heb ik iets doms gezegd? Marjoleine is een meisje van m'n klas en is heel dom. Ze kan niets onthouden. Haar rekensommen zijn altijd fout. Maar ik kan goed rekenen. Ik weet dat 2 plus 2 vijf is, 3 plus 3 zeven, 4 plus 4... wat? Oei, oei, is dat allemaal fout? Hoeveel is 2 plus 2? Vier! Oei, misschien ben ik niet meer Alice, misschien ben ik Marjoleine geworden. Zou dat kunnen? Ik zal eens "In een klein stationnetje" zingen. Dat ken ik heel goed en ik kan ook heel goed zingen.

"In een klein stationnetje
 stonden zeven koeien"

(Ze begint te twifelen)

"lekker gras te kauwen
 netjes op een rij.

Kwam er een boerinnetje
 wou de koeien melken
 maar in plaats van melk
 was het rijstebrij."

(Wenend. Woedend)

O, nee. Zo was het niet. Was het zo juist? Nee, natuurlijk niet. Ik ben vast en zeker veranderd in die domme Marjoleine. Ik ben niet graag dom. Kent iemand

1

van jullie nog de juiste woorden? Kom ze me leren, asjeblief.

(Kinderen komen op scène en ze zingen samen het liedje)

"In een klein stationnetje
's morgens in de vroege
stonden zeven wagentjes
netjes op een rij
en het machinistje
draaide aan het wieleke
akke, akke, tut, tut, weg zijn wij."

ALICE : O ja, nu weet ik het weer. Dank je wel hoor. *(Ze geeft het kind een zoen)*

Scène 5

Alice, Gus de rups

(Broadway-achtige muziek. Een reuzeappel komt oprollen. Gus de rups komt langzaam uit de appel kruipen. Gus is een heel opgewekte, showachtige, drukdoende figuur. Veel lawaai, grote gebaren. Verhuurt zichzelf om feestjes op te vrolijken. Gus kruipt met zijn rug naar het publiek uit de appel. Eerst verschijnt het eerste been, zijn voet zoekt tastend de grond. Idem met ander been. Dan de rug. Dan volledig kaarsrecht met rug naar publiek. Zet met veel gebaren een reuzebril op. Draait zich met een ruk om. Big smile. Dit alles tijdens intro muziek. Hij spreekt met Engels accent.)

GUS : Hi jongens, hello meisjes. Ik ben... Gus de rups!

Liedje 3: Gus de rups.

Ik ben Gus de rups
 Ik ben Gus de rups
 Op elk feestje vind je mij
 waar plezier is hoor ik bij

Hou je soms van dans
 grijp dan nu je kans
 nodig mij uit op je feest
 roep Gus de rups, roep Gus de rups,
 da's het tapdansbeest!

(parlando)

Mijn lieve kinderen, u bent het beu die flauwe spel-
 letjes op uw verjaardagsfeest, zakdoekleggen bah,
 touwtje springen nee, Antoinette wie heeft de bal!! U
 wil een goochelnummer, een tapdansnummer, een zang-
 nummer

(zang)

Maar hou je soms van dans
 grijp dan nu je kans
 nodig mij uit op je feest
 roep Gus de rups, roep Gus de rups, da's het tapdans-
 beest!

GUS : *(Ziet Alice. Hij gaat zelfzeker met uitgestoken hand
 op haar af)* Hi, ik ben Gus de rups.

ALICE : Dat dacht ik al.

GUS : Hier is mijn kaartje. En wie ben jij?

ALICE : Ik ben Alice, meneer.

GUS : Alice? Wat een buitengewoon mooie naam. En wat kom je
 hier doen, Alice?

ALICE : Wel, ik was met tante Lien gaan picknicken. Vandaag

1

is het mijn verjaardag en...

GUS : Jouw verjaardag? Maar dan ben ik de persoon die U zoekt, juffrouw tje. Als U mij inhuurt, vrolijk ik uw feestje op. Ik kan bijvoorbeeld tapdansen. (*Hij geeft een nummertje ten beste*)

ALICE : Ja, maar...

GUS : U houdt niet van tapdansen? Ik kan ook goochelen... (*Hij doet een goochelnummer met wandelstok*)

ALICE : Ik vind het heel leuk, meneer de rups, maar...

GUS : Ik kan ook zingen als U dat wil. In het Engels: Happy Birthday to you. In het Zweeds : Heupeu Beurteu teu jeu. In het Chinees zelfs: powa tingo da shi.

ALICE : (*Roept*) Maar ik wil U helemaal niet inhuren voor een feestje. Ik geef zelfs geen feestje. Ik ben Pedro het konijn aan het zoeken.

GUS : Pedro!

ALICE : Ja!

GUS : Maar weet je dat dan niet: die is gevangen genomen.

ALICE : Gevangen genomen? Waarom?

GUS : Wel, de koningin van Wonderland verjaart ook vandaag, net als jij. Maar Pedro was vergeten een taart voor haar te kopen.

ALICE : En wat heeft de koningin gedaan?

GUS : Ze heeft hem opgesloten in een kooi.

ALICE : Wat? Hebben jullie dat gehoord? Ik moet hem bevrijden. Willen jullie me helpen? Waar staat die kooi, meneer de rups?

GUS : In de tuin van de koningin.

ALICE : Daar ga ik onmiddellijk naar toe!

GUS : Heb je een hoed?

ALICE : Een hoed? Nee, waarom?

GUS : Alleen als je een hoed draagt mag je binnen in het paleis van de koningin.

ALICE : Wat nu? Hebt U geen hoed voor me, meneer Gus?

GUS : Wat? Ik? Nee, hoor. Ik hou niet van hoeden. Ze maken